

[Dagmar Andreassen.]

derne for, at det er nødvendigt for folk fra Odense, der har et fælles problem, de skal diskutere en weekend, at tage over og indlogere sig på et hotel i Jylland for at snakke om disse fælles problemer. Vi er jo for lang tid siden nået dertil, hvor de lavest lønnede i produktionen virkelig føler, at skatten er en tyngende byrde. Det er efterhånden en mindre og mindre gruppe i samfundet, der daglig er udsat for omkostningspresset, men det er til gengæld for denne lille gruppe så hårdt, at det er alt andet end humant. Jeg synes jo nok, der er en vis ironi i, at det netop er det humanistiske fakultet, der arrangerer denne rejse. Hvis det overhovedet har nogen forbindelse med at være human, skulle man tænke lidt på skatteyderne.

Jeg er spændt på, om ministeren vil give mig medhold i mit synspunkt.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg forstår meget vel en del af fru Dagmar Andreasens ræsonnementer, og jeg har i anledning af spørgsmålet bedt Odense universitet om oplysninger om formålet med det nævnte møde. Efter de oplysninger, jeg har modtaget, er der tale om at afholde et seminar, hvor man vil drøfte det humanistiske hovedområdes situation, herunder de erfaringer af fælles interesse, som er gjort i indeværende valgperiode. Det er meningen, at de resultater, man når frem til, bl. a. skal indgå i overvejelserne om hovedområdets forhold til andre enheder i centerdannelsen i Odense.

Så kan man naturligvis stille det spørgsmål, om det er nødvendigt at henlægge et sådant møde til et sted uden for universitetet, når universitetets faciliteter, som påpeget af fru Dagmar Andreassen, kan stilles til rådighed for formålet. Imidlertid mener jeg, man må erkende, at internatkursus er en mødeform, som er fundet hensigtsmæssig i vidt omfang såvel af erhvervslivet som af offentlige myndigheder både her i landet og i udlandet, og derfor mener jeg ikke, at der er noget grundlag for generelt at afvise, at det kan være rimeligt at afholde et kursus som internatkursus. Spørgsmålet må efter min mening afgøres ud fra en konkret vurdering, og det humanistiske fakultetsråd, som har truffet afgørelsen, kan efter loven om universiteternes styrelse selv træffe af-

gørelsen, da udgifterne hertil afholdes inden for den del af universitetets samlede bevillingsramme, der af konsistorium er stillet til rådighed for det humanistiske hovedområde. Jeg har ikke mulighed for at anfægte det skøn, der er udøvet af fakultetsrådet, og hvorefter man altså har fundet, at det omhandlede seminar bør holdes som internatkursus. Men fru Dagmar Andreassen og jeg kan formentlig enes om, at universiteterne og andre offentlige institutioner i hvert enkelt tilfælde bør udvise størst mulig sparsommelighed og derfor nøje bør overveje, om det forventede større udbytte af et internatkursus nu også svarer til de forøgede udgifter.

Dagmar Andreassen: Det forekommer mig, at vi efterhånden er kommet i den situation, at vi overhovedet ikke har nogen som helst chance for at styre det offentlige økonomi, hvis ingen med ansvar for et område tør udtale sin fordømmelse af dispositioner. Vi står her i en situation, hvor studenterne ved Odense universitet er utilfredse med dispositionen og siger, at de ikke har nogen indflydelse på den, og opfordrer deres lærere til at holde kursuset i Odense.

Jeg har en dagsedel, nr. 214, hvor de siger — jeg skal ikke læse den op — at de tager afstand fra dette og opfordrer til, at lignende arrangementer bliver holdt på universitet i Odense, hvor man har gratis plads, lys og varme, og hvor en større flok kunne deltage.

Jeg ved da godt, det er upopulært at pege på den slags ting, og de, der er inden for universitetet i Odense, kan jo ikke gøre det, hvis de fortsat skal arbejde sammen; og hvis de, der så er de egentlige ledere, og ministeren ikke tør udtale deres mangel på sympati, er vi jo i den situation, at vi må skære bevillingerne ned, og det ved vi jo godt heller ikke er så heldigt for området.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): I anledning af fru Dagmar Andreasens sidste bemærkninger vil jeg gerne gøre opmærksom på, at universitetsbevillingerne er skåret endog overordentlig kraftigt ned i forbindelse med regeringens spareplaner. Der er intet område, der er ramt så hårdt som universiteterne og de højere læreanstalter, og medmindre fru Dagmar Andreassen